Najvyšší súd **2 ObоE 22/2013**
Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o., so sídlom P.**, IČO: X., zastúpeného, advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **A.. H., nar. X.,** bytom V., **o vymoženie pohľadávky 149,37 € s príslušenstvom**, v konaní vedenom pred súdnym exekútorom Ing. Mgr. R. K., so sídlom M. pod sp. zn. EX 253/06R, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 16. januára 2013, sp. zn. 16CoE/305/2012-38, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e** .
Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo 16. júla 2012, č. k. 8Er /59/2006-17 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danej veci notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom, vzhľadom na ktorú skutočnosť exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň exekúciu podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ zák. č. 233/1995 Z. z. v platnom znení zastavil. Žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora súd prvého stupňa zamietol z dôvodu vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a jej zastavenia, ako aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR č. III. 322/2010 zo dňa 13. 04. 2011.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 16. januára 2013, č. k. 16CoE/305/2012-38 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, odmietol odvolanie proti výroku, ktorým súd prvého stupňa návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že v predmetnej veci bola exekúcia zastavená z dôvodu, že notárska zápisnica nie

je spôsobilým exekučným titulom, a to pre neplatné zastúpenie povinného pri jej spisovaní podľa § 22 ods. 2 Obč. zák., teda pre rozpor záujmov zástupcu a zastúpeného. V tejto rovine je bez právneho významu, či povinný v právnom vzťahu s oprávneným vystupoval ako spotrebiteľ, a teda či ustanovenie, ktorým splnomocnil Mgr. T. K. na jeho zastupovanie pri spisovaní notárskej zápisnice napĺňalo charakter neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, resp. či v danom prípade bola správne aplikovaná Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Splnomocnenie, ktoré povinný udelil pri podpise zmluvy, ktoré prijal advokát konajúci za oprávneného za účelom uznania dlhu povinného voči oprávnenému, je pre obchádzanie zákona neplatným právnym úkonom a uznanie dlhu na základe takto udeleného splnomocnenia je absolútne neplatným právnym úkonom (uznesenie ÚS SR II. ÚS 404/2010-16 zo dňa 30. 09. 2010). Odvolací súd preto nepovažoval návrh na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie za dôvodný, pretože nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti úniového práva. Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie je daný žiadny dôvod na prerušenie konania.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma

ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné súdy. Krajské súdy rozhodujú ako súdy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu, alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. júna 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová